

рове, коѣто частицѣ, като пое вз рѣцѣ си, видѣ, че това бѣше истинскѣ плѣтъ (тѣло), послѣ надникна вз чашѣ-тѣ и видѣ, че вз неѣ бѣше сѣща кръвь. Оттамъ той, като скрѣ трошицѣ отъ свѣто причащеніе, отиде си ѹ дома и приказа на женѣ си всичко що видѣ съ очи си, като ѣ ѹвѣрѣваше, че наистиннѣ е страшно и чюдесно Христіанско-то тайнство. На другѣ-тъ день отиде той при Василіа Б. и го молѣше да го кръсти; свѣтый благодаренъ на Бога, кръсти жидовина съ всички-тѣ него-вы домашни.

Беднѣжъ, кога то заминѣваше С. Василій на едно мѣсто, нѣкоѣ сырота жена, обидена отъ Кнѣза, припадна прѣдъ ногѣ-тѣ блаженнаго и моѣше сѣ да напише до Кнѣза, дано сѣ бы той смилнѣ за неѣ. Свѣтый ѣ послѣша и написа на Кнѣза тѣй: „Тѣ сырота припада до мене и ми дѣла, че мое-то писмо до ваше сіѣтелство може да подѣйствѣва; ако е тѣй, покажи това дѣломъ, и стори милость на тѣѣ женѣ“. Това като написа свѣтый подаде ѣ книгѣ-тѣ. Жена-та пое писмо-то и го занесе на